

i Forhold til deres Bægt indtage et stort Omfang, eller som paa Grund af deres Bestaendighed kræve en særlig omhyggelig Behandling, udredes et Tillæg af 50 pCt." Jeg kunde endda finde mig tilfreds med den første Bestemmelse om det store Rumfang. Det kan være rimeligt nok, at de, der afsjende saadanne Pakkesager betale Noget extra, da de jo kunne benytte Banerne, men naar der derimod skal betales 50 pCt. til for Pakkesager, med Hensyn til hvilke der kræves en særlig omhyggelig Behandling, saa frygter jeg for, at man ved denne Bestemmelse ikke altid undgaar administrativ Vilkaarlighed. Det er nemlig et meget omtvisteligt Spørgsmaal, hvilke Sager der kræver en særlig omhyggelig Behandling, og jeg er derfor bange for at give Administrationen den Myndighed. Altsaa, jeg betragter egentlig ikke Bestemmelserne om Pakkesager i dette Forslag for saa heldige, som de ere efter den nu bestaaende Ordning. Der er imidlertid andre Bestemmelser, jeg endnu betragter som uheldigere, og dem sprang den ærede Minister over, saa vidt jeg kunde høre ham. Det er Bestemmelserne i § 16 om, at Postembedsmændene tildels skulle lønnes ved Sportler; det bliver maasse nok i en meget ringe Grad, men Sportler vil dog udgjøre Noget af deres Løn, og der er jeg meget bange for, at netop denne Bestemmelse vil føre til, at naar Postmesteren skal have Betaling for de Tjenester, han yder, og selv have Betalingen derfor, vil det bringe et mindre godt Forhold tilvæte paa sine Steder mellem Publikum og Postembedsmændene. Vi ere jo ellers vant til at bevæge os bort fra Sportelvæsenet og have ogsaa gjort det paa dette Omraade. Jeg betragter det som et betydeligt Fremstridt, at vi i 1871 kom bort fra Sportelvæsenet i Postvæsenet. At vi nu skulde vende tilbage til det igjen, maa jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende har meget lidt Sympathi for. Dette Sportelvæsen vedrører jo for Resten ikke alene disse særlige Tjenester, men, saa vidt jeg erindrer, ogsaa de Tilfælde, hvor Postvæsenet eftertæller Penge. Jeg vilde meget hellere give Postembedsmændene lidt mere rundelig til deres Lønninger for Feiltællinger. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister ikke just vilde knytte Lønningsloven til nærværende Lovforslag. Jeg er noget bange for, at han derved snarere end at fremme Lovforslaget vil udstøde det. Jeg veed det jo ikke, men det er dog ikke utænkligt. Den ærede Minister synes ellers ikke om Sammenkobling, og det kan godt være, man andensteds heller ikke synes saa godt om, at en saadan Bestemmelse bliver indsat. Jeg veed ikke,

om den ærede Minister vil foreslaa noget Saadant, men i hvert Fald tænker han da paa det. Jeg vilde nu ønske, om den høitærede Minister vilde tænke lidt paa, om han derved tjener det Formaal, han ønsker fremmet. Jeg er iøvrigt ikke uenig med ham i Ønsket om at faae Lønningsloven fremmet; jeg beklager, at vi ikke forlængst have faaet den, men jeg tror, at det ærede Ministerium — ikke just den nuværende ærede Minister — er noget Skyld i, at vi ikke allerede har haft den for flere Aar tilbage. Den ærede Minister vil vist erindre, at Folkethinget noget nær var indbyrdes enig, baade Høire og Venstre, — for ikke at sige helt enig — om en Postlønningslov for ikke saa faa Aar tilbage. Men, som sagt, jeg er ikke uenig med Ministeren i det Punkt, men jeg erkjender, at efter det store Opsving, Postvæsenet har taget, vilde det være heldigere, at man fik en Postlønningslov, end at man gennem Finantslovene maa lappe paa de bestaaende Mangler. Altsaa, med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Ganske vist have vi, som jeg har udtalt, faaet Loven noget sent, og det faae jo noget broget ud med de hundrede Endringsforslag, der forelaa ved Lovforslagets sidste Behandling i Folkethinget. Men ved nærmere Eftersyn viste det sig ikke at være saa uoverskueligt, det, man har sat ind

Blug: Det gjør mig meget ondt, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt) syntes at have et underligt skjævt Syn paa denne Sag. Det er for det Første ikke Tilfældet, hvad ogsaa den ærede sidste Taler (Th. Nielsen) har oplyst, at det er et stort organisatorisk Lovforslag, som her foreligger. Det er en Sag, som nu 3die Gang kommer tilbage her til Thinget. Det er ikke mange Aar siden, at der af en tidligere Indenrigsminister blev forelagt Forslag til Forandring i Postloven, hvoraf jeg gjenfjender flere Bestemmelser i det nu af Folkethinget vedtagne Lovforslag, og det er ikke mere end 3 Aar siden, at det ærede Medlem af 6te Kredts, som sidder her lige i Nærheden af mig (W. Peterjen), og jeg fremkom med et Forslag til enkelte af de væsentligste Forandringer, som vi ønske i Postloven af 1871. Denne sidste Sag saavel som den foregaaende bleve begge forhandlede til Ende i dette Thing, men ikke fremmede i det andet. Det er altsaa, om jeg end ikke vil sige en gjennemtygget Sag, saa dog en Sag, som ikke kan være den store Del af Thingets Medlemmer fremmed, og dernæst er selve Lovforslaget slet ikke nogen ny Organisation. De nye Bestemmelser ere saadanne, som passe saa godt